

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Ο σπόρος του θείου λόγου»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 12 Οκτωβρίου με τίτλο «Ο σπόρος του θείου λόγου».

«Η παραβολή του σημερινού Ευαγγελίου αποτελεί ένα αφυπνιστικό προσκλητήριο προς αυτοέλεγχο, αυτοκριτική και αυτογνωσία. Ενώ εμείς από τη μια μεριά είμαστε έτοιμοι να διαπιστώσουμε ότι ο Χριστιανισμός φαίνεται να απέτυχε σε πολλούς ανθρώπους, να επιρρίψουμε ευθύνη σε αυτούς που κακώς τον εκπροσωπούν, να κατακρίνουμε θεσμούς και πρόσωπα, η παραβολή από την άλλη μεριά εφιστά την προσοχή μας στο έδαφος που εκπροσωπεί ο καθένας μας για τον σπόρο του θείου λόγου», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«Ο σπόρος του θείου λόγου»

Είναι φθινόπωρο, έχουν πέσει οι βροχές και οι γεωργοί ετοιμάζουν την γη για την σπορά. Οι Πατέρες της Ἐκκλησίας καθόρισαν αυτή την περίοδο να αναγιγνώσκεται στους Ἱερούς Ναούς ή παραβολή του σπορέως, όπου γίνεται λόγος για ένα σποριά που τό ἔργο του δέν ἀπέδωσε παντοῦ τόν ἴδιο καρπό.

Τό ἔργο τοῦ σποριᾶ δέν ὑπῆρξε ἐλαττωματικό. Οὔτε ὁ σπόρος χαλασμένος. Σκορπίστηκε παντοῦ πλουσιοπάροχα μέ τήν ἀφθονία πού διακρίνει τόν Θεό, τό χορηγὸ κάθε ἀγαθοῦ. Κι ἀκόμη σκορπίσθηκε χωρίς διακρίσεις ἢ προτιμήσεις. Ὡστόσο, τὸ ἀποτέλεσμα δέν ἦταν ἀνάλογο πρὸς τήν γενναιοδωρία τῆς σπορᾶς. Ἐνῶ ὁ σπόρος δόθηκε πλούσια καὶ χωρίς διακρίσεις, δέν ἔγινε παντοῦ δεκτὸς μέ τόν ἴδιο τρόπο, τήν ἴδια προθυμία, τήν ἴδια ἀνταπόκριση. Ἔτσι, τὸ ἀποτέλεσμα δέν ἦταν παντοῦ τὸ ἴδιο, ἀλλὰ ἀνάλογο μέ τὴ δεκτικότητα καὶ ἀποδοτικότητα τῆς γῆς πού τὸν δέχθηκε.

Οἱ τρεῖς κατηγορίες ἄγονου ἐδάφους πού περιγράφονται στό σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι δυνατό νὰ βρεθοῦν σέ πολλές ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τοῦ καθενός μας. Ἄλλοτε ἀπὸ ἀμέλεια, ἄλλοτε ἀπὸ ἐπιπόλαιη καὶ χωρίς βαθιές ρίζες ἀντιμετώπιση οὐσιαστικῶν πραγμάτων πού σχετίζονται μέ ἴδια μας τὴ ζωή, ἄλλοτε ἀπὸ τήν ἀδυναμία νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν εὐχαρίστηση τῆς στιγμῆς, ἐμποδίζουμε τὴν καρποφορία τοῦ θείου λόγου μέσα μας.

Ἡ παραβολή τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ἀποτελεῖ ἕνα ἀφυπνιστικὸ προσκλητήριον πρὸς αὐτοέλεγχον, αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτογνωσία. Ἐνῶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴ μιά μεριά εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ διαπιστώσουμε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς φαίνεται νὰ ἀπέτυχε σέ πολλοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἐπιρρίψουμε εὐθύνη σέ αὐτοὺς πού κακῶς τὸν ἐκπροσωποῦν, νὰ κατακρίνουμε θεσμούς καὶ πρόσωπα, ἡ παραβολή ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἐφιστᾷ τὴν προσοχή μας στό ἔδαφος πού ἐκπροσωπεῖ ὁ καθένας μας γιὰ τὸν σπόρον τοῦ θείου λόγου.

Πέρα ἀπὸ αὐτὴ τὴν αὐτοεξέταση μᾶς μεταδίδει ἕνα τόνο αἰσιοδοξίας: Παρὰ τὴν ἀποτυχία ὀρισμένων περιπτώσεων, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τελικὰ καρποφορεῖ καὶ μάλιστα μέ τρόπο ἐκπληκτικὸ καὶ θαυμαστό, ἀποδίδοντας καρπὸ ἑκατὸ φορές περισσότερο ἀπὸ τὸ κανονικόν. Γιὰ τὸ ἂν βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος ὅχι στὴν καρποφόρα γῆ ἀλλὰ στὸ πετρώδες καὶ ἄγονο ἔδαφος δέν μπορεῖ νὰ αἰτιᾶται κανέναν ἄλλον παρὰ μόνον τὸν ἑαυτὸν του.